

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj-109/2006/99.

A Gazdasági Versenyhivatal versenytanácsa az **E.ON Tiszántúli Áramszolgáltató Zártkörűen Működő Részvénytársaság** (Debrecen) eljárás alá vont ellen gazdasági erőfölénnyel való visszaélés miatt indult eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

v é g z é s t.

A versenytanács a versenyfelügyeleti eljárást megszünteti.

Az eljárás alá vont a végzés felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított 8 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtandó keresettel kérheti.

Indokolás

I. A versenyfelügyeleti eljárás tárgya

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2006. július 20-án az Európai Közösséget létrehozó szerződés (a továbbiakban: EK-Szerződés) 81. és 82. cikkében foglalt versenyszabályok végrehajtásáról szóló 1/2003/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1/2003/EK rendelet) 5. cikke, továbbá a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló Európai Megállapodás 62. cikke (3) bekezdésén alapuló, a Társulási Tanács 2/96. számú, verseny végrehajtási szabályokról szóló határozata helyébe lépő 1/02. számú társulási tanácsi határozat kihirdetéséről szóló 2002. évi X. törvény (a továbbiakban: 2002. évi X. törvény) 2. §-a, valamint a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló többször módosított 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 1. § (2) bekezdése, 91/A. § (1) bekezdése, 67. § (1) bekezdése és 70. § (1) bekezdése alapján versenyfelügyeleti eljárást indított az E.ON Tiszántúli Áramszolgáltató Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: TITÁSZ, eljárás alá vont, vagy eljárás alá vont vállalkozás) ellen, mert a GVH által a villamosenergia-piacon lefolytatott ágazati vizsgálat során beszerzett információk alapján felmerült annak a lehetősége, hogy az eljárás alá vont vállalkozás a feljogosított fogyasztókkal fennálló szerződéses kapcsolataiban eltérő feltételeket képes alkalmazni, amely alkalmas lehet az eljárás alá vont vállalkozás, valamint a saját tulajdonosi körbe tartozó kereskedő és az attól független kereskedői engedélyesek közötti versenyviszonyok torzítására, továbbá a szolgáltató erőfölénnyel való visszaélést valósít meg a szerződéseikben kikötött villamos energia árainak/díjainak, továbbá egyéb szerződéses feltételek meghatározásakor.

A feltételezett jogsértés szerint a szolgáltató egyrészt a közüzemből kilépni kívánó fogyasztóival szemben olyan feltételeket határoz meg, amelynek hatására azok a

szolgáltató tulajdonosi érdekkörébe tartozó kereskedőt választják, másrészt egyes közüzemi fogyasztói részére olyan egyedi feltételeket kínálnak, amelyekben más fogyasztóik nem részesülnek, és amelyek célja, hogy azok ne lépjenek ki a közüzemi körből. (Vj-109/2006/1.)

A GVH 2007. február 9-én kelt Vj-109/2006/10. számú végzésével a vizsgálatot kiterjesztette az eljárás alá vont vállalkozás 2003. január 1. előtt kötött egyedi szerződéseire.

A GVH az eljárás elindításakor, illetve az eljárás kiterjesztésekor valószínűsítette, hogy az eljárás alá vont magatartása sértette:

- a Tpvt. 21. §-ában és különösen az a), g) és j) pontokban,
- 2002. április 1-je és 2004. április 30-a között a 2002. évi X. törvény Mellékletének 3. cikkében,
- 2004. május 1-től az EK-Szerződés 82. cikkében

foglalt rendelkezéseket.

II. Az eljárás alá vont

2. A TITÁSZ jogelődje, a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalatot 1951-ben hozták létre, majd az állami vállalat 1991. december 31-én részvénytársasággá alakult át. A privatizáció során 1995 decemberében a bajor ISAR-AMPERWERKE AG tulajdonába került a részvények 49,23 %-a. A külföldi tulajdonos tulajdonrészesedésének aránya az évek folyamán 74,9 %-ra emelkedett. A jelenlegi tulajdonos jogelődje, a Bayernwerk AG részesedését 1999-ben magyar leányvállalatának, a Bayernwerk Hungária Rt.-nek adta át, amely 2000-ben vette fel az E.ON Hungária Rt. nevet. Ma az E.ON Hungária Energetikai Zrt. részesedése majd 100 % százalékos. A TITÁSZ egy szavazatelsőbbégi jogot biztosító részvénye a magyar állam tulajdonában van. 2004. július 1-től az E.ON Hungária Energetikai Zrt. leányvállalatai nevükben is jelölik az E.ON-Csoporthoz tartozást. Magyarországon az E.ON Csoporthoz tartozik az E.ON DÉDÁSZ Zrt. (a továbbiakban: DÉDÁSZ) és az E.ON ÉDÁSZ Zrt. (a továbbiakban: ÉDÁSZ) is.

Az E.ON Hungária Energetikai Zrt. végső tulajdonosa az E.ON AG, amely Európa egyik legnagyobb villamos energia vállalatcsoportjának anyavállalata. A vállalatcsoport vállalatai a villamosenergia- és földgázipari vertikumok minden szintjén jelentős szereplők.

A TITÁSZ Magyarország területének körülbelül egyötödén, közel 400 településen nyújt szolgáltatást. A TITÁSZ alaptervékenysége a fogyasztók villamosenergiával való ellátása. Szolgáltatási területe Hajdú-Bihar megye és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 100 %-ára, Jász-Nagykun-Szolnok megye 84 %-ára, Pest megye 3 %-ára, Bács-Kiskun megye 1,6 %-ára, valamint Békés megye 28,3 %-ára terjed ki. A TITÁSZ működési területe megalakulása óta gyakorlatilag változatlan.

A TITÁSZ alaptervékenysége a fogyasztók villamos energiával való ellátása. A villamosenergia-elosztói tevékenység kiterjed a villamosenergia szállítására, az erősáramú vezetékek, átalakító és kapcsoló berendezések tervezésére, üzemeltetésére, karbantartására, felújítására és fejlesztésére is. A tevékenység folytatásához a társaság rendelkezik a Magyar Energia Hivatal engedélyével.

A TITÁSZ 2003. és 2004. évi nettó árbevétele 73,8 milliárd és 81,7 milliárd forint volt (Vj-109/2006/5.)

III. Az eljárás alá vont magatartása

3. A TITÁSZ a közüzemben villamosenergia-szolgáltatást is nyújtó vállalkozás. Az áramszolgáltatás részleteit, a szerződő felek jogait és kötelezettségeit a TITÁSZ és a partnerei közötti szerződések határozzák meg.
4. Az eljárás alá vont vállalkozás 2001-2002-ben három esetben négy-kilenc éves időtartamú egyedi közüzemi szerződést kötött olyan fogyasztójával, amelyek a leendő feljogosított fogyasztói körbe tartoztak.
2003-ban vagy azt követően a TITÁSZ a legalább egy évben 6.5 GWh-nál nagyobb fogyasztású vevői közül pár tucattal kötött egyedi közüzemi szerződést. (Vj-109/2006/20. 2/a melléklet.) Az eljárás alá vont nyilatkozata szerint 5 GWh alatti fogyasztóval nem kötött egyedi közüzemi szerződést. (Vj-109/2006/7.)
5. Az eljárás alá vont által 2003 előtt kötött - fent említett - egyedi közüzemi szerződések (Vj-109/2006/20. 3. számú melléklet) bizonyos eltérésekkel egyebek mellett az alábbiakat tartalmazták:
 - a) Az eljárás alá vont szolgáltató teljesítménydíj vagy egyéb kedvezményt biztosít(ott) a fogyasztó számára. (A szolgáltató által biztosított kedvezmények döntően teljesítmény lekötési, elszámolási kedvezmények voltak. Előfordultak a csúcsidei és a csúcsidőn kívüli teljesítmény lekötés módosíthatóságával, a lekötött teljesítmény helyett mért teljesítmény alapú elszámolással kapcsolatos kedvezmények, vagy kvóta túllépési pótdíj mentesség, illetve a túllépés normál tarifával történő elszámolásának lehetősége. Vj-109/2006/20. és Vj-109/2006/25. és a Vj-109/2006/27. számú vizsgálati jelentés 6.8.1 és 6.10 pontjai.)
 - b) (Legkedvezőbb árajánlat kedvezmény.) Ha a fogyasztó más szolgáltatótól vagy társaságtól villamos energia ellátására kedvezőbb ajánlatot kap, akkor jogosult a szerződést (legkorábban a feljogosítottság megszerzésének időpontjára) pár hónapos határidővel felmondani, amennyiben a kapott ajánlat számára hitelt érdemlően kedvezőbb és a szolgáltató nem tesz legalább olyan kedvező ajánlatot. Ha a szolgáltató biztosítja ugyanazokat a feltételeket, vagy kedvezőbb árajánlatot tesz, a fogyasztó kötelessége a szolgáltatóval való jogviszony fenntartása.
 - c) Egy szerződés kivételével a fogyasztó szerződésszegésének minősült, ha nem a fentiek (azaz a legkedvezőbb árajánlat elve) szerint járt el.
 - d) Egy szerződés kivételével, amennyiben a fogyasztó szerződésszegést követett el, akkor köteles volt a szolgáltató részére megfizetni az addig nyújtott kedvezményt kamataival egyetemben.
6. A három szerződésből kettőt 2001-ben, egyet 2002-ben kötött az eljárás alá vont. A szerződések már lejártak vagy megszűntek. A szerződések tervezett és tényleges időtartamát az alábbi táblázat második és harmadik oszlopa mutatja. A negyedik oszlopban arra vonatkozó információ látható, hogy a „legkedvezőbb árajánlat kedvezmény” mikortól lépett életbe és meddig volt életben.

	A szerződés tervezett időtartama	A szerződés tényleges időtartama	Legkedvezőbb árajánlat kedvezmény időtartama
1	4	5	2005.12.31.
2	9	4,5	2010.12.31.
3	2	2	2005.12.31 vagy Lib+3

Megjegyzés: lib+3: a villamos energia szabad vásárlására való feljogosultságot követő 3 évig.

7. A 2003. évi piacnyitást követően a 6.5 GWh-nál több energiát igénylő fogyasztóknak lehetőségük van az általános közüzemi szerződés mellett egyedi közüzemi szerződések közül is választani. A Powerflex, Powerseason és a közvilágítási szerződések azonos

szerződéses feltételeket ajánlanak a fogyasztóknak az egyes szerződéstípusokon belül. E szerződések futamideje egy év. A szerződések megújíthatók.

Ezek a szerződések - a GVH rendelkezésére álló információ szerint - legkedvezőbb árajánlat elvét tartalmazó rendelkezéseket nem tartalmaztak. (Vj-109/2006/7., Vj-109/2006/20-21. és Vj-109/2006/27.)

8. Az E.ON PowerFlex szerződések egyebek mellett lehetővé teszik a teljesítménydíjak egy részének mérés alapján történő, az igénybe vett mennyiség szerinti elszámolását. A lekötött teljesítmény feletti (+ 10%-os) sávban a fogyasztó szabadon mozoghat. Ebben a sávban a teljesítménydíj-elszámolás utólagosan történik normál díjjal. (A termék bemutatása megtalálható a www.eon.hu internetes oldalon, továbbá Vj-109/2006/7. és Vj-109/2006/27.) Az eljárás alá vont két tucat E.ON Powerflex szerződést kötött a 2003. évi piacnyitást követően. E szerződésekkel érintett vállalkozások áramfogyasztása meghaladta a 4000 MWh-t. (Vj-109/2006/7., Vj-109/2006/20. és Vj-109/2006/127.)
9. Az E.ON PowerSeason szerződéses csomag lehetővé teszi a teljesítmények jelentős szezonális ingadozásának figyelembe vételét, továbbá azt, hogy a fogyasztó teljesítményfelhasználását a lekötés alapján számolják el. A vizsgált időszakban az eljárás alá vont nem kötött ilyen szerződést. (Vj-109/2006/7. és Vj-109/2006/27.)
10. 2004-ben az eljárás alá vont tulajdonosi körébe tartozó energiakereskedő piaci részesedése országos szinten a 2003. évi szint majd negyedére, az azt következő években körülbelül a bázis év harmadára esett vissza. Az eljárás alá vont közüzemi szolgáltatási területére vetítve a piaci részesedési adatok 2003-hoz képest több mint 50 százalékos piacvesztést mutatnak a 2004-2006 közötti időszakban. (Vj-109/2006/27.)

IV. Az érintett piac néhány jellemzője

11. A villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: Vet.) 21-22. §-ai és a 43. §-a szerint 2003 előtt az eljárás alá vont regionálisan biztosított kizárólagos joggal rendelkező (közüzemi) áramszolgáltatóként tartott fenn üzleti kapcsolatot a szolgáltatási területén lévő vevőivel. A piacnyitás előtt valamennyi fogyasztó kizárólag az adott fogyasztási helye szerint illetékes áramszolgáltatótól vásárolhatott villamos energiát. Az áramszolgáltatók kizárólag a saját ellátási területükön fogyasztási hellyel rendelkező fogyasztóknak nyújthattak szolgáltatást.
12. 2003-ban és azt követően a fogyasztók egyre bővülő köre az ágazati szabályozás változása nyomán szabadon eldönthette, hogy a közüzemi szektorban (államilag szabályozott áron), vagy a szabad piacra kilépve (a kereslet és kínálat alapján meghatározott áron) vásárol villamos energiát. 2003. január 1-je után a 6,5 GWh fogyasztás feletti, majd 2004. július 1-től valamennyi nem háztartási fogyasztó feljogosított fogyasztóvá vált. 2008-tól a háztartási fogyasztói kör is, azaz minden fogyasztó feljogosított. A feljogosított fogyasztók szabadon vásárolhatnak áramot. A feljogosított fogyasztók kiléphetnek a közüzemi ellátási körből a piacra 30 napos várakozási időt követően, illetve 60 napos várakozási idő elteltével visszatérhetnek a közüzemi szegmens szabályozott ellátási körébe.

A jogi keretet ehhez a villamosenergia-fogyasztók feljogosításáról szóló 181/2002. (VIII.23.) kormányrendeletet adta. A feljogosított fogyasztók számára szabad az átjárás a kétfajta ellátási forma között. A korlátozásmentesség mellett az átjárást könnyíti az alacsony költségek, és az időben gyorsan megvalósuló váltás lehetősége.

13. A közüzem hatósági ára maximált hatósági ár, amelytől az áramszolgáltatók lefelé eltérhetnek. Ebből következik, hogy még a közüzemi szolgáltatók is rendelkeznek bizonyos mozgástérrel. A Vet. 82. § (1) bekezdés a) pontja lehetővé teszi, hogy a szolgáltatók egyedi közüzemi szerződések kössenek. Amint azt a fent ismertetettek is

- alátámasztják, a közüzemi szolgáltatók éltek ezzel a lehetőséggel és vevőkapcsolati rendszert építettek ki.
14. A szabad piacon a felek közötti megállapodás határozza meg a szerződések tartalmát. A szabad piacra kilépni szándékozó fogyasztó a közüzemi szerződéses feltételeket is viszonyítási alapként használja, és akkor dönt a piacra való kilépés mellett, ha az ár és más szerződési feltételek tekintetében együttesen kedvezőbb lehetőségeket talál. (Hasonló szempontok vezérlik nyilvánvalóan a fogyasztókat, amikor visszatérnek a közüzembe.)
 15. A területi közüzemi szolgáltatók az adott régió elosztó hálózatának is tulajdonosai. A fogyasztó a közüzemben a közüzemi szolgáltató révén áramellátásban részesül és ennek során használja a szolgáltató-elosztói engedélyes, azaz a közüzemi szolgáltató hálózatát vagy szabad piaci ellátásban részesül egy villamosáram-kereskedő közvetítésével és ennek során használja az elosztói engedélyes (a közüzemi szolgáltató) hálózatát. A piacnyitás előtt a fogyasztónak csupán közüzemi szerződést kellett kötnie a szolgáltatóval. A közüzemi ellátás kiterjedt az elosztó hálózat használatával kapcsolatos jogviszonyra is. A piacnyitás után a hálózat használatára nem csak a feljogosított fogyasztóknak, hanem valamennyi vásárlónak szerződést kell kötnie az elosztó hálózati engedéllyessel.
 16. A hálózati szolgáltatások a hálózat természetes monopol jellege miatt továbbra is hatósági árszabályozás alatt maradtak. A közcélú villamos hálózatra csatlakozás pénzügyi és műszaki feltételeiről szóló 47/2002. (XII. 28.) GKM rendelet határozta meg a közcélú hálózatra való csatlakozásért, illetve a már rendelkezésre álló teljesítményen felül igényelt többletjeljesítmény nyújtásáért a hálózati engedélyes által a rendszerhasználótól kérhető csatlakozási díj mértékét és alkalmazási feltételeit, valamint a csatlakozóvezeték létesítés és a csatlakozás érdekében a közcélú hálózaton szükséges vezeték bővítés pénzügyi feltételeit. Ugyanakkor a fogyasztók egy jelentős része nem új csatlakozással, illetve bővítéssel lép(ett) ki a piacra, hanem meglévő hálózatán keresztül kívánta ezt megtenni. Rájuk a villamosenergia-ellátásban alkalmazott általános rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 57/2002. (XII. 29.) GKM rendelet vonatkozik. A rendszerhasználati díjak is maximált hatósági árak.
 17. Általában elmondható, hogy a nagy ipari fogyasztók nagy mennyiségű villamos áramot vásárolnak. Magas-, illetve középfeszültségen vételeznek és legtöbbször zsinórfogyasztó. A kis ipari és kereskedelmi fogyasztók kisebb mennyiséget vételeznek, és azt alacsony feszültség szinten kapják. A nagy ipari fogyasztók fogyasztása mind éves, mind napi szinten kiegyenlítettebb, mint a közepes fogyasztóké. A kisebb ipari fogyasztók napon belüli fogyasztása gyakran ingadozó, jellemző rájuk a magas nappali fogyasztás és az alacsony éjszakai fogyasztás. A fogyasztók e két típusát jól megkülönbözteti a villamos áram beszerzésének módszere is. A nagy ipari fogyasztóknál szakapparátus (külön beszerzési osztály) végzi az árambeszerzést, gyakran versenyeztetik a szolgáltatókat, képesek érdemi tárgyalásokra a kereskedőkkel és áramszolgáltatókkal. A kisebb ipari fogyasztók nem rendelkeznek külön részlegekkel a villamos áram beszerzésére, nem képesek versenytárgyalásokat kiírni, és a kereskedők, illetve szolgáltatók részéről nem egyedi, testre szabott ajánlatokat, hanem általános ajánlatot kapnak. De eltérőek a két csoport igényei is. A nagy ipari fogyasztók saját elvárásaiknak megfelelő termékeket igényelnek, míg a közepes fogyasztók igényeinek többnyire megfelelnek a tömegtermékek is. Hasonlóan, a mérésrel kapcsolatos eltérések is kimutathatók. A nagyfogyasztóknak gyakran igen költséges, a mindenkor fogyasztási jellemzőiket azonnal eljuttató, azonos idejű mérőberendezéseket kell kiépíteni. Ezzel szemben a kisebb fogyasztóknak nem feltétlenül szükséges ilyen mérőberendezéseket kiépíteni.

18. A piacnyitást követően a villamosenergia-kereskedők gyorsan és viszonylag nagy számban léptek a piacra. 15 vállalkozás már 2003-ban megtette ezt. Számuk 2006-ban 25-re nőtt. Mindegyik közüzemi szolgáltató alapított kereskedelmi vállalkozást is - ezek a Magyar Áramszolgáltató Kft., a D-Energia Kereskedelmi Kft., és az E.ON Energiakereskedő Kft. Az MVM szintén létrehozta saját kiskereskedőjét (MVM Partner Rt.), és négy nagyobb erőmű vállalkozás (a csepeli, a mátrai, a dunamenti, és a borsodi erőmű) szintén megjelent a kínálati oldalon, továbbá számos független vállalkozás is belépett a piacra. (Így például az Enker-Team Kft, a System Consulting Rt, az Entrade Hungary Kft, és a JAS Budapest Kereskedelmi és Szolgáltató Rt.)
19. Az energiaszolgáltatási piacra a kereskedők belépését adminisztratív korlátok nem akadályozzák. A piacon való megjelenéshez, a kereskedelmi engedély megszerzéséhez minimális és könnyen teljesíthető feltételrendszer teljesítése szükséges. Ugyanakkor a piacon érdemi, valós kereskedelmi tevékenység végzéséhez sokkal nehezebben teljesíthető feltételek kapcsolódnak. (Ebből következően, a villamos áram kereskedők egy része nem végez érdemi piaci tevékenységet.) A villamosenergia-kereskedői tevékenység alapvető feltétele a termékhez, azaz a villamos áramhoz való hozzáférés. A GVH villamos energia szektorban lefolytatott ágazati vizsgálatáról készült jelentésben kiemelt helyen szerepel a termékhez történő hozzáférés korlátozott volta. (Jelentés 12-13. és 20., valamint 23. pontjai.) Az árualap korlátozott mind a hazai áramtermelés, mind az import oldaláról. Vélhetően csupán kevés vállalkozás képes megbízható, kereskedésre és tartós piaci jelenlét megalapozására alkalmas beszerzési portfóliót összeállítani.
20. Megállapítható, hogy az áramszolgáltatás országos kiskereskedelmi piacán 2003-2006 között minden évben 4-5 vállalkozás rendelkezett 10 % körüli piaci részesedéssel. A piacra lépés lehetősége a piaci tapasztalatokkal, ismeretekkel, beszerzési és értékesítési forrásokkal már rendelkező vállalkozások, az inkumbensek számára könnyebb. Ezt tükrözik a piaci értékesítés adatai is. Az inkumbensi tulajdonosi háttérű vállalkozások mellett csupán néhány nagyobb, főleg külföldi tulajdonú, illetve korábbi import lehetőségeket kihasználó magyar tulajdonú vállalkozás volt képes tartósabban megjelenni a piacon. (Vj-109/2006/27. számú iratot.)

V. Az eljárás alá vont vállalkozás álláspontja

21. Az eljárás alá vont kijelentette, azért kötött egyedi közüzemi szerződéseket egyes nagyfogyasztókkal, mert a piacnyitás előzetes beharangozása miatt a leendő feljogosított fogyasztói körben felfokozott várakozás alakult ki, azonban a piacnyitás többszöri elhalasztása miatt nem tudtak élni lehetőségeikkel. E fogyasztók a versenypiaci ajánlatok hiányában megkeresték a közüzemi szolgáltató társaságot azzal, hogy nagy fogyasztásukra tekintettel szeretnének egyedi, kedvezményeket biztosító szerződéseket kötni, ezáltal villamos energia költségeiket csökkenteni. Ezeknek a fogyasztói igényeknek a kielégítését célozták az egyedi közüzemi szerződések.

Előadta, hogy amennyiben a fogyasztóknak szerződéses kötelezettsége is volt adatszolgáltatásra, annak nem tettek eleget és ezt a magatartást nem is szankcionálta.

Nyilatkozata szerint önállóan nem keresett meg fogyasztókat versenypiaci ajánlattal. Versenypiaci ajánlatot csak akkor tett egy fogyasztó felé, ha az ilyen igénnyel megkereste.

Kijelentette, hogy a fogyasztói alternatív versenypiaci kereskedőtől származó ajánlatot nem juttattak el hozzá és így nem is továbbított saját tulajdonosi körbe tartozó kereskedő felé.

Az eljárás alá vont nyilatkozata szerint minden társaság, amely jelezte, hogy ki kíván lépni a versenypiacra, kiléphetett. (Vj-109/2006/20.) Nyilatkozata szerint az egyedi

közüzemi szerződéseket a fogyasztók versenypiacra lépésével megszűntnek tekintette. Nem figyelmeztette a fogyasztókat a szerződéses kötelezettségük, a Last Call kötelezettség alkalmazására. A szerződésekben foglalt szankciókat ezen esetekben sem alkalmazta a kilépőkkel, vagy a legkedvezőbb árajánlat kedvezmény klauzulát megsértőkkel szemben.

Álláspontja szerint megállapítható, hogy a fogyasztók a szerződéseknek a hűségkötelezettségre vonatkozó részét figyelmen kívül hagyták, és gyakorlatilag azonos módon viselkedett maga is. Nem hívta fel a fogyasztókat adatszolgáltatásra.

Hangsúlyozta, hogy 2003 után a piacnyitás érezhető hatást gyakorolt működésére. Nagyfeszültségen vételező fogyasztóit szinte teljesen elveszítette. A középvezetésen már nem érte ekkora veszteség és a kisfeszültségen elsősorban a több telephelyes, de vállalati központokkal tárgyalt fogyasztói körben vesztett piacot. Ha a versenypiacra történt kilépést bármilyen módon befolyásolni tudta volna, akkor piaci részesedése nem csökkent volna számottevően.

Nyilatkozata szerint az azonos fogyasztási jellemzőkkel rendelkező fogyasztókat azonos módon kezeli, nem preferál semmilyen fogyasztói magatartást. Működési területén azonos árképzési elveket alkalmaz és nem tesz különbséget fogyasztók között. A nagyobb (jellemzően 4 GWh feletti) fogyasztású közüzemi fogyasztók részére két tarifa csomagot, az E.ON Powerseason-t és az E.ON PowerFlex-et vezetett be. A termékeket fogyasztói igényekre válaszolva alakította ki, ugyanis az általános árképzés ezen fogyasztók számára - működésüket tekintve - bizonyos korlátokat jelentett. Az E.ON PowerFlex termék nem ár-, hanem elszámolási kedvezményt ad.

Kijelentette, hogy a hálózathasználati, -csatlakozási, -fejlesztési szerződéses feltételek, díjak tekintetében a jogszabályok alapján jár el. Szerződéses kapcsolataiban a résztvevők egyforma kezelését, egyenlő elbírálását tartja szem előtt. Kedvezőbb feltételeket se a saját tulajdonosi csoportba tartozó kereskedő által ellátott fogyasztóknak, se másoknak nem biztosított. A feljogosított fogyasztó szabad piacra való kilépésével kapcsolatban az egységes és diszkriminációmentes eljárási szabályokat a MEH által jóváhagyott üzletszabályzat és az Elosztói szabályzat tartalmazza. Kiemelte, hogy a hálózathasználati díjak hatósági árak, nem lehetséges különböző tarifákat alkalmazni. Ugyanez igaz a hálózathasználati feltételek tekintetében is. Eljárás alá vont álláspontja szerint mind a feljogosított és piacra kilépni szándékozó fogyasztókkal szemben, mind a kereskedőkkel szemben azonos, megkülönböztetéstől mentes módon alkalmazta a jogszabályokban és üzletszabályzatban rögzített hálózathasználati feltételeket, díjakat, tarifákat.

Úgy nyilatkozott, hogy nem kötött a közüzembe visszatérésre vonatkozóan speciális megállapodást, a fogyasztó visszatérésekor a jogszabályban rögzített feltételeket alkalmazta. A fogyasztók esetleges visszalépése után az általános, a jogszabályokban, illetve üzletszabályzatában megfogalmazott feltételeket alkalmazta mindenkivel szemben.

Kijelentette, azonos feltételeket biztosít minden kereskedőnek, beleértve a saját tulajdonosi körbe tartozó kereskedőt is, nem alkalmazott kedvezőbb vagy eltérő feltételt az utóbbiakkal szemben. Az azonos kezelés keretében azonos hálózathasználati feltételeket biztosít minden kereskedőnek.

Jogsértő magatartás hiányában kérte a versenyfelügyeleti eljárás megszüntetését. (Vj-109/2006/7. és Vj-109/2006/20-21.)

VI. Piaci szereplők nyilatkozata

22. A kereskedő vállalkozások nyilatkozata szerint a piacra lépésüket, piaci jelenlétük növelését, fogyasztók megszerzését érdemben, lényegesen nem befolyásolta a hűségrszerződések hálózata. A négy kereskedő nyilatkozata szerint a fogyasztók nem

tekintették megoldhatatlan akadállyá a hűség szerződéseket, jobb ajánlat esetén készek voltak új szerződés megkötésére és meg is kötötték azt. A kereskedők nem érzékelték a hűség szerződések piaci hatását, így álláspontjuk szerint a hűség szerződések – bár nem rendelkeztek konkrét és pontos információkkal az elterjedtségükről – nem jelentették a piac fejlődésének akadályát. A fogyasztók ellátásáért folyó versenyben a kereskedők szerint nem jelentettek versenylőnyt a szolgáltatók (tulajdonosi körükbe tartozó kereskedők) részére a hűség szerződések. (Vj-109/2006/17.)

VII. Jogi háttér

23. A Tpv. 21. §-a szerint tilos a gazdasági erőfölénnyel visszaélni. A szóban forgó törvényhely a) pontja értelmében tilos az üzleti kapcsolatokban – ideértve az általános szerződési feltételek alkalmazásának esetét is – tisztességtelenül vételi vagy eladási árakat megállapítani, vagy más módon indokolatlan előnyt kikötni, vagy hátrányos feltételek elfogadását kikényszeríteni. A g) pont értelmében tilos azonos értékű vagy jellegű ügyletek esetén az üzletfeleket indokolatlanul megkülönböztetni, ideértve olyan árak, fizetési határidők, megkülönböztető eladási vagy vételi feltételek vagy módszerek alkalmazását, amelyek egyes üzletfeleknek hátrányt okoznak a versenyben. A j) pont szerint tilos a versenytárs számára indokolatlanul hátrányos piaci helyzetet teremteni, vagy gazdasági döntéseit indokolatlanul előny szerzése céljából befolyásolni.
24. A Tpv. 22. § (1) bekezdése értelmében gazdasági erőfölényben van az érintett piacon, aki gazdasági tevékenységét a piac többi résztvevőjétől nagymértékben függetlenül folytathatja, anélkül, hogy piaci magatartásának meghatározásakor érdemben tekintettel kellene lennie versenytársainak, szállítóinak, vevőinek és más üzletfeleinek vele kapcsolatos piaci magatartására. A (2) bekezdés szerint a gazdasági erőfölény megítéléséhez vizsgálni kell különösen a) azt, hogy az érintett piacra való belépés és az onnan történő kilépés milyen költségekkel és kockázattal jár, illetve, hogy milyen műszaki, gazdasági vagy jogi feltételek megvalósítását igényli; b) a vállalkozás vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetét, illetve annak alakulását; c) az érintett piac szerkezetét, a piaci részesedések arányát, a piac résztvevőinek magatartását, valamint a vállalkozásnak a piac alakulására gyakorolt gazdasági befolyását.
25. Tpv. 14. § (1) alapján az érintett piacot a megállapodás tárgyát alkotó áru és földrajzi piac figyelembe vételével kell meghatározni. A megállapodás tárgyát alkotó árun kívül figyelembe kell venni a - felhasználási célra, az árra, a minőségre és a teljesítés feltételeire tekintettel - ésszerűen helyettesíthető árukat (keresleti helyettesíthetőség), továbbá a kínálati helyettesíthetőség szempontjait. Földrajzi terület az, amelyen kívül a fogyasztó nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut beszerezni, vagy az áru értékesítője nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut értékesíteni.
26. A Tpv. 70. § (1) bekezdése értelmében a vizsgáló végzéssel vizsgálatot rendel el olyan tevékenység, magatartás vagy állapot észlelése esetén, amely e törvény rendelkezéseit sértheti, feltéve, hogy az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, és a közérdek védelme az eljárás lefolytatását szükségessé teszi.
27. A Tpv. 1. § (2) bekezdése kimondja, hogy az EK-Szerződés 82. cikkének alkalmazása során az e cikkek hatálya alá tartozó piaci magatartásra is a Tpv. eljárási rendelkezéseit kell alkalmazni akkor, ha az 1/2003/EK rendelet alapján a GVH eljárásának van helye. Továbbá a Tpv. 91/A. § (1) bekezdése szerint az EK-Szerződés 82. cikkének alkalmazása során a Tpv. rendelkezéseit a Tpv. XVI. fejezetében, illetve az 1/2003/EK rendeletben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

28. A 2002. április 1-e és 2004. április 30-a között hatályos 2002. évi X. törvény Mellékletének 1. Cím 3. cikke, illetve a 2004. május 1-je után hatályos EK-Szerződés 82. cikke szerint az Európai Megállapodás alkalmazásával (a közös piaccal) összeegyeztethetetlen, és ezért tilos egy vagy több vállalkozásnak az Európai Megállapodás hatálya alá tartozó területen vagy annak jelentős részén meglévő erőfölényével való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a Felek (tagállamok) közötti kereskedelemre. Ilyen visszaélésnek minősül különösen: a) tisztességtelen beszerzési vagy eladási árak, illetve egyéb tisztességtelen feltételek közvetlen vagy közvetett kikötése, b) a termelés, az értékesítés vagy a műszaki fejlesztés korlátozása a fogyasztók kárára, c) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása más üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek, d) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.
29. A Tpv. 72. § (1) bekezdésének a) pontja alapján az eljáró versenytanács a vizsgáló jelentésének kézhezvételét követően az eljárást végzéssel megszünteti, ha a vizsgálat elrendelésére okot adó, a 70.§ (1) bekezdésében meghatározott körülmények nem állnak fenn, továbbá akkor, ha a vizsgálat során beszerzett bizonyítékok alapján nem állapítható meg törvényt sértés, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény.
30. A Tpv. 82. §-ának (1) bekezdése szerint a vizsgálónak, illetve az eljáró versenytanácsnak az eljárás során hozott végzése ellen külön jogorvoslatnak csak akkor van helye, ha azt a törvény megengedi. A jogorvoslati kérelem előterjesztésének a végzésben foglaltak foganatosítására, az eljárás folytatására - e törvény eltérő rendelkezése hiányában - halasztó hatálya nincs. A jogorvoslati kérelmet az ügyfél, illetve akire nézve a végzés rendelkezést tartalmaz, a végzés közzétételétől számított nyolc napon belül terjesztheti elő. A (3) bekezdés leszögezi, hogy az eljáró versenytanács végzése elleni jogorvoslati kérelmet a Fővárosi Bíróság közigazgatási nemperes eljárásban bírálja el.

VIII. A versenytanács döntése

31. Tekintettel arra, hogy a jelen versenyfelügyeleti eljárás erőfölénnyel való visszaélés tárgyában indult, a versenytanács először a vizsgált magatartással érintett piac kérdését elemezte, majd azt vizsgálta, hogy az eljárás alá vont erőfölényes helyzetben volt-e a vizsgált időszakban az érintett piacon, s végül azt értékelte, hogy az eljárás alá vont visszaélt-e erőfölényes helyzetével a fenti III. fejezetben ismertetett magatartás tanúsításával, illetve az indító végzésben megjelölt magatartásokkal. A közösségi joganyag alkalmazása miatt a versenytanács a tagállamok közötti kereskedelem érintettségének kérdését is vizsgálta.

Az érintett piac meghatározása

32. A jelen eljárásban vizsgált magatartás a villamos energia kiskereskedelmi szolgáltatás piacát érintette a TITÁSZ szolgáltatási területén 2001-2007 között.
33. A TITÁSZ fent ismertetett szerződéseinek tárgya a TITÁSZ szolgáltatási területén lévő (ezen a földrajzi területen található csatlakozási ponton villamos energiát vételező) 6,5 GWh feletti fogyasztással rendelkező nagyfogyasztók árammal való ellátása volt.

Az nem lehet azonban kétséges, hogy amennyiben a TITÁSZ magatartása következtében a piacra való belépés korlátozódik ezen a piaci szegmensen, úgy az kihat a többi fogyasztói kört (azaz a kis- és közepes fogyasztókat) érintő piacokra is, hiszen ugyanazon közüzemi áramszolgáltató és kiskereskedők érintettek valamennyi részpiacon.

Jelen esetben tehát a verseny korlátozódása az egyik piacon automatikusan a verseny korlátozódását eredményezi a többi részpiacon is. A nagyfogyasztókkal kötött szerződések, illetve azok esetleges versenykorlátozó hatása az adott földrajzi piacon minden áramvásárló szerződéskötési lehetőségeire kihathat. Ráadásul, az iparág sajátosságaiból következően - a versenytanács szerint - nagyfogyasztói kör nélkül a piacra lépés jelentős mértékben megnehezül a fajlagos költségek, illetve a magas kockázat miatt.

34. A földrajzi piac határait a piacnyitás előtti időszakra nézve a versenytanács a TITÁSZ közüzemi szolgáltatási területével egybe eső területben határozta meg, mert a TITÁSZ közüzemi szolgáltatóként csak ezen a földrajzi területen képes megjelenni és az erre a területre eső fogyasztási pontokra áramvásárlási igénnyel fellépő fogyasztók is csak ezen a földrajzi területen jelenhetnek meg keresletükkel.
35. A 2003. január 1-je utáni időszakra vonatkozóan a versenytanács az alább részletezett véleménye következtében a piac meghatározásának kérdésében nem tartotta szükségesnek, hogy állást foglaljon.

Az erőfölény megállapítása

36. A részleges piacnyitást - azaz 2003. január 1-jét - megelőzően az áramszolgáltatás kiskereskedelmi piacán az eljárás alá vont áramszolgáltatónak a működési engedélyében meghatározott ellátási területen nem volt versenytársa. Az érintett piacra történő belépés nem volt lehetséges 2003. január 1. előtt. A szóban forgó földrajzi területen az eljárás alá vont jogi monopóliumot élvezett. A versenytanács szerint - tekintettel a vizsgált szektor jelentős mértékben szabályozott jellegére és a piacra lépés adott jogi korlátozása miatt - nincs szükség alapos közgazdasági elemzésre annak bizonyításához, hogy az eljárás alá vont az áramszolgáltatás piacán a működési engedélyében szereplő területre kiterjedően erőfölényben volt az 2001 és 2002 közötti időszakban.
37. A 2003. január 1-je utáni időszakra vonatkozóan a versenytanács az alább részletezett véleménye következtében az erőfölény megítélésének kérdésében nem tartotta szükségesnek, hogy állást foglaljon.

A 2002. évi X. törvény és az EK-Szerződés 82. cikkének alkalmazása

38. A közösségi jog alkalmazhatóságának három konjunktív feltétele van. (1) A vizsgált magatartásnak hatása lehet a tagállamok (a 2002. évi X. törvény esetében Magyarország és az Európai Közösség) közötti kereskedelemre. (2) A tagállamok (a 2002. évi X. törvény esetében Magyarország és az Európai Közösség) közötti kereskedelem vélelmezett érintettségének érzékelhető mértékűnek kell lennie. (3) A vizsgált magatartásnak sértenie kell a versenyjogi szabályokban foglalt tilalmakat.

A tagállamok közötti kereskedelem érintettsége

39. Az EK-Szerződés 82. cikke a vállalkozások azon magatartásaira vonatkozik, amelyek hatással lehetnek a tagállamok közötti kereskedelemre.
40. A Bizottság iránymutatás a kereskedelemre gyakorolt hatásnak a Szerződés 81. és 82. cikke szerinti fogalmáról szóló közleménye (a továbbiakban: Közlemény a kereskedelemre gyakorolt hatásról) és az európai közösségi bírósági ítélkezési gyakorlat alapján megállapítható, a kereskedelemre gyakorolt hatást minden esetben egyedileg kell értékelni.

41. A kialakult európai közösségi ítélkezési gyakorlatban a „kereskedelem” fogalma olyan eseteket is magában foglal, amelyekben a megállapodás vagy magatartás a piaci verseny szerkezetére gyakorol hatást. A versenytanács szerint a piacszerkezetet, annak változását alapvetően befolyásolja nem csak a piacnyitás, hanem a korábbi monopolista magatartása is. A „kereskedelem” fogalma nem korlátozódik a határokon átnyúló hagyományos áruforgalomra és efféle szolgáltatás nyújtására. Az szélesebb értelemben használt fogalom, amely valamennyi határokon átnyúló gazdasági tevékenységre kiterjed, a letelepedést is beleértve. A „kereskedelem” szó fogalmilag tartalmazza azt is, hogy az egy tagállamban honos vállalkozás egy másik tagállam piacán befektetés révén meg kíván jelenni, ott ügyfeleket próbál szerezni, megpróbál kereskedni, gazdasági tevékenységet végezni. A versenytanács szerint a piaci szereplők, így a versenytársak fogyasztók (kereslet) hiányában nem képesek a piacra belépni, azon megmaradni, vagy terjeszkedni. Mivel a kifogásolt piaci magatartás alkalmas a másik vállalkozás piacra lépésének vagy piaci terjeszkedésének akadályozására, így a versenytanács szerint ez esetben a vizsgált magatartásnak hatása lehet a tagállamok (a 2002. évi X. törvény esetében Magyarország és az Európai Közösség) közötti kereskedelemre.
42. A közösségi jog alkalmazhatóságának megállapításához nincs szükség arra, hogy a megállapodás vagy magatartás a jövőben vagy a múltban a tagállamok közötti kereskedelemre ténylegesen hatást gyakoroljon. Elegendő, ha a megállapodás vagy magatartás „alkalmas” az ilyen közvetlen vagy közvetett, illetve tényleges vagy potenciális hatás kiváltására. Ennek vizsgálata során figyelembe kell venni azt a jogi és gazdasági környezetet, amelyben a megállapodás vagy magatartás érvényesül.
43. Potenciális hatás az, amely a jövőben kellő mértékű valószínűséggel bekövetkezhet. Más szóval, figyelembe kell venni az előre látható piaci fejleményeket. Piacnyitási folyamatban, amikor egy zárt szektorban megnyílik a lehetőség arra, hogy a piacon a korábbi piaci szereplők mellett mások is megjelenjenek, különösen fontossá válik ez a hatás. Még ha a megállapodás megkötése vagy a magatartás tanúsítása idején nem is állhat fenn a kereskedelemre gyakorolt hatás, a 81. és a 82. cikk alkalmazandó marad, ha azok a tényezők, amelyek erre a következtetésre vezettek, belátható időn belül várhatóan változni fognak. E tekintetben figyelembe kell venni a Közösség vagy az érintett tagállam által elfogadott liberalizációs intézkedések és a kereskedelem jogi akadályainak megszüntetését célzó egyéb, várható intézkedések hatását. Ezen potenciális hatás alapján nem szükséges tehát a közösségi jog alkalmazhatóságához az, hogy a liberalizációs intézkedések a kifogásolt piaci magatartás hatására ténylegesen korlátozódjanak, vagyis nem szükséges a versenytársak tényleges piaci kiszorulásának a bekövetkezése. Elegendő az, ha ennek reális lehetősége fennáll. A 5-6. és 41. pontokban leírt és jellemzett magatartás és hatás a versenytanács szerint reális potenciális hatás, nem pedig hipotetikus és nem is időben távol, esetleg bekövetkező lehetőség.

A tagállamok közötti kereskedelem érzékelhető érintettsége

44. A kereskedelemre gyakorolt hatás kritériuma a 82. cikk alkalmazásának hatókörét azokra a magatartásokra korlátozza, amelyek alkalmasak arra, hogy az Európai Közösségen belül legalább minimális szinten határokon átnyúló hatást fejtsenek ki (NAAT-szabály). (Lásd a Közlemény a kereskedelemre gyakorolt hatásról 2.4 pontját.) Nem tartozik az EK-Szerződés 82. cikk alkalmazási körébe az a magatartás, amely csak csekély mértékben gyakorol hatást a piacra.
45. Az érzékelhetőség különösen az érintett vállalkozásnak a kérdéses termékek piacán meglévő pozícióját és súlyát vizsgálva ítélhető meg. Ha erőfölénnyel rendelkező vállalkozás vagy közös erőfölényben levő vállalkozások által elkövetett magatartásról

van szó, általában fennállhat a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt érzékelhető hatás. Az ilyen visszaélészerű magatartás általában megnehezíti a más tagállambeli versenytársak számára a piacra való behatolást, és ez esetben fennállhat a kereskedelem szerkezetére gyakorolt hatás. Az a magatartás, amely — például a versenytárs kiiktatása vagy az ezzel való fenyegetés révén — hatással van valamely tagállamon belül a piacszerkezetre, ugyancsak alkalmas lehet arra, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre érzékelhető hatást gyakoroljon. A kereskedelemre gyakorolt érzékelhető hatás keletkezhet a visszaélés más versenytársakra gyakorolt elriasztó hatásának a következményeként is. Amennyiben az erőfölénnyel rendelkező vállalkozásról ismételt magatartása nyomán közismertté válik, hogy piaclezáró vagy kizorító magatartást tanúsít azon versenytársaival szemben, amelyek megpróbálnak vele versenyezni, a más tagállambeli versenytársak valószínűleg kevésbé agresszíven fognak a versenyben fellépni, ha egyáltalán megjelennek a piacon. Ez érzékelhető hatással lehet a kereskedelemre, még akkor is, ha az adott esetben a közvetlenül érintett piaci szereplők nem másik tagállambeliek.

46. Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont piaci részesedése messze meghaladja az öt százalékot, illetve a vizsgált magatartás nyilvánvalóan érintheti a közösség tagállamainak áram kiskereskedelemmel foglalkozó vállalkozásainak magyarországi megjelenését és terjeszkedését, a versenytanács szerint a tagállamok közötti kereskedelem érzékelhető érintettsége megalapozott.

Az erőfölénnyel való visszaélés megítélése

47. A GVH a jelen eljárásban egyrészt azt vizsgálta, hogy erőfölénnyel való visszaélést valósított-e meg az eljárás alá vont azzal, hogy a feljogosított fogyasztókkal fennálló szerződéses kapcsolataiban eltérő feltételeket alkalmazott, amely alkalmas lehetett az eljárás alá vont vállalkozás, valamint a saját tulajdonosi körbe tartozó kereskedő és az attól független kereskedői engedélyesek közötti versenyviszonyok torzítására. A feltételezett jogsértés szerint a szolgáltató egyrészt a közüzemből kilépni kívánó fogyasztóival szemben olyan feltételeket határoz(ott) meg, amelynek hatására azok a szolgáltató tulajdonosi érdekkörébe tartozó kereskedőt választják/választották. A vizsgálat tárgya volt annak megítélése is, hogy visszaélt-e erőfölényével az eljárás alá vont a szerződéseiben kikötött villamos energia árainak/díjainak, továbbá egyéb szerződéses feltételek meghatározásakor. Az eljárás alá vont egyes közüzemi fogyasztói részére olyan egyedi feltételeket kínál-e, amelyekben más fogyasztók nem részesülnek, és amelyek célja, hogy azok ne lépjenek ki a közüzemi körből, ami a szabad piaci versenyt akadályozhatja?

A 2003-ban és azt követően kötött szerződések értékelése

48. A 2003-ban és azt követően kötött - a GVH rendelkezésre álló - szerződésekről megállapítható, hogy azok egyéves szerződések és - a rendelkezésre álló információk alapján - (1) nem tartalmazzák a szokásos piaci szerződéseket meghaladó olyan többlet kötelezettségeket, amelyek alkalmasak lennének a verseny torzítására, (2) a megismert szerződések nem tartalmazzák olyan eltéréseket (diszkriminációt eredményező) elemeket, amelyek alkalmasak lennének a verseny torzítására, vagy erőfölénnyel való visszaélésként értékelhetőek lennének.

A versenyfelügyeleti eljárás során nem merült fel arra bizonyíték, hogy 2003-tól a közüzemi szolgáltató eljárás alá vont egyes közüzemi fogyasztói részére olyan egyedi feltételeket kínálta (kínált volna), amelyekben más fogyasztók nem részesülnek

(részesültek), és amelyek célja lett volna, hogy azok maradjanak a jogi monopóliumként védett közüzemi körben.

Arra sem tárt fel bizonyítékot a versenyfelügyeleti eljárás, hogy az eljárás alá vont a közüzemből kilépni kívánó fogyasztói esetében olyan feltételeket alkalmazott volna, amelynek hatására azok a szolgáltató tulajdonosi érdekkörébe tartozó kereskedőt választanák.

Összegezve megállapítható, hogy a versenyfelügyeleti eljárás során nem merült fel arra bizonyíték, hogy az eljárás alá vonttól a fogyasztók a feljogosított fogyasztóvá válás után kaptak volna ajánlatot olyan új (egyedi közüzemi) szerződés kötésére, mely azt célozta volna, hogy a vevők maradjanak a közüzemi ellátásban és ne lépjenek ki a szabad piacra, illetve arra, hogy a feljogosított fogyasztóvá válás után a vevők kaptak volna olyan ajánlatot az eljárás alá vonttól, mely arra irányult volna, hogy a szabad piacra történő kilépése esetén az eljárás alá vont tulajdonosi körébe tartozó kereskedővel kössenek szerződést. A hálózathasználati, -csatlakozási, -fejlesztési szerződéses feltételek, vagy a díjak tekintetében az eljárás alá vont által szolgáltatott adatok és a versenyfelügyeleti eljárás során feltárt bizonyítékok nem támasztották alá a feltételezett jogsértést. A rendelkezésre álló információkból az derült ki, hogy a megkeresett fogyasztók nem részesültek rendszerhasználati, ár-, vagy egyéb kedvezményben, mint például a közüzembe visszatérés esetén kedvezőbb feltételekben, a közüzembe történő gyors visszaléptetésben, stb. (Vj-109/2006/16., Vj-109/2006/23.) A feltételezett jogsértés az eljárás alá vont 2003. január 1-jét követően kötött közüzemi szerződéseinek tekintetében nem került bizonyításra. Ugyanakkor az adatgyűjtés nem volt teljes körű.

A versenytanács mindezek alapján az eljárás alá vont 2003-tól kötött szerződéses gyakorlata vonatkozásában a Tptv. 72. § (1) bekezdés a) szerint az eljárás alá vonttal szemben megszünteti a versenyfelügyeleti eljárást, mert a vizsgálat során beszerzett bizonyítékok alapján nem állapítható meg törvénysértés és az eljárás folytatásától sem várható eredmény.

A 2003 előtt kötött szerződések értékelése

49. A Vj-63/2002. számú versenyfelügyeleti eljárásban hozott határozatában a Versenytanács már észlelte azt, illetve előre vetítette annak lehetőségét, hogy a közüzemi szolgáltatók magatartásának lehet versenytorzító hatása. A Versenytanács felhívta a figyelmet arra, hogy az áramszolgáltató vállalkozások magatartásának része lehet a piacnyitás folyamán a feljogosítási szintet elérő nagyfogyasztók közüzemi körben tartása. A Versenytanács rámutatott arra, hogy ennek fő eszköze lehet a hatóságilag megszabottnál kedvezőbb ár- és szolgáltatási feltételek felajánlása több éves közüzemi szerződés megkötéséért cserében. A rendelkezésre álló információ szerint az E.ON Csoport a 436 fogyasztási helyből 217 olyan fogyasztóval rendelkezett országosan, akik az első körben feljogosított fogyasztókká válhattak. A Versenytanács megállapította, „amennyiben az E.ON közüzemi szolgáltatók a fenti stratégiát sikeresen alkalmazzák, a feljogosított piac majd felét „vonhatják ki” a tényleges és fair verseny köréből a piacnyitás első, döntő éveiben.” (Vj-63/2002/28. 74. pont)

A Versenytanács világosan előre jelezte, hogy a szabad piaci kereskedők nyilvánvaló köre mellett „rejtett szereplőként” megjelenik a közüzemi áramszolgáltató is, aki a meglevő ügyfelek, feljogosított fogyasztók közüzemben tartásában lesznek érdekelték. A potenciális feljogosított fogyasztók ellátásáért így nem csak a kereskedők, hanem a közüzemi áramszolgáltatóik is ténylegesen versenyezni fognak. A Versenytanács rámutatott arra, hogy ez a jelenség a közüzem és a verseny piac egyidejű létezésének következménye, és akként veendő figyelembe, hogy az szűkíti a verseny előtt nyitott

- kereskedelmi piacot, növeli a verseny előtt lezárt közüzemi piac arányát. (Vj-63/2002/28. 91. pont)
50. A versenytanács az eljárás alá vont 2003 előtt kötött közüzemi szerződéseinek értékelésekor abból indult ki, hogy a jogszabályok lehetővé tették azt, hogy az eljárás alá vont egyedi közüzemi szerződéseket is köthessen (lásd e döntés fenti 13. pontját.) Ezek a szerződések kedvezmények nyújtására adtak lehetőséget. Ezzel viszont gyakorlatilag a közüzemi szolgáltató eljárás alá vont és a versenypiaci kereskedők közötti versenyre nyílt lehetőség, hiszen a közüzemi áramszolgáltatóként működő eljárás alá vont az egyedi szerződésekkel a piaci folyamatokkal összhangban lévő ajánlatokat adhat(ott) a fogyasztóknak. Ez a lehetőség a 2003 előtt kötött egyedi (hosszú távú) szerződések esetében is realitásként jelentkezett, hiszen a piacnyitást előre vetítve adta a kedvezményt az eljárás alá vont a kötöttségekért cserébe. A „legkedvezőbb árajánlat kedvezmény” klauzula maga is a feljogosítottsághoz, azaz a piacnyitáshoz kapcsolódik, és így nyilvánvalóan a jövőbeli (potenciális) versenyhatást veszi (vette) figyelembe.
 51. Amint arra a versenytanács már utalt, a 2003. január 1-jei piacnyitás dátumát megelőzően kötött egyedi közüzemi szerződések a piacnyitás utánra kiterjedő hatályukból adódóan potenciálisan korlátozhatták az áram-kiskereskedők szabad piaci tevékenységét, illetve piaci megjelenését. Bár a nagyfogyasztók lekötése, megtartása az inkumbens részéről racionális vállalati döntés, az bizonyos körülmények esetén versenyt, piacot lezáró hatású lehet, ami miatt a magatartás jogsértőnek bizonyulhat.
 52. A piaci verseny korlátozása egyfelől a szerződések, másfelől a „legkedvezőbb árajánlat” szerződési klauzula több éves időtartamából (hosszú távú jellegéből) fakadhat.
 53. Utólagosan, a 2003-as piacnyitás dátuma alapján a több éves elköteleződés nem, vagy kevésbé versenykorlátozó hatású egy időben korábban (például 1999-ben kötött) szerződés esetében, míg súlyosabban versenykorlátozó hatású a piacnyitás előtt közvetlenül (például 2002-ben) kötött egyedi szerződés esetében. A vizsgált három szerződés egyike sem járt le az eredeti lejáratú időt tekintve 2004 vége előtt, amiből az következik, hogy minden, a piacnyitás előtt kötött szerződés elvben legalább két évre lezárta az adott fogyasztót a piacra lépni szándékozó kiskereskedők (versenytársak) elől.
 54. A „legkedvezőbb árajánlat” szerződési klauzula több éves időtartamából és a piacnyitáshoz kötöttségéből adódóan a szóban forgó klauzula piaclezáró hatásának értékelése azonban nem vet fel az előbbihez hasonló időzítési problémát. A potenciális piaclezáró hatás nyilvánvaló.
 55. Ugyanakkor a GVH rendelkezésre álló bizonyítékok alapján csak az állapítható meg, hogy az eljárás alá vontnak a 6,5 GWh-nál nagyobb fogyasztású vevőinek összesített villamos áram fogyasztásának kevesebb, mint 10 %-ára volt - „legkedvezőbb árajánlat” klauzulát tartalmazó - hosszú távú szerződése. Az összes villamos áram értékesítése még kisebb részben lett lekötve ezen szerződések keretében. (Vj-109/2006/27.)
 56. A versenytanács a fentiek mellett a Vj-109/2006/16. és Vj-109/2006/23. számon található iratokban összegzett fogyasztói nyilatkozatok is értékelte. Az eljárás alá vont vevői egységesen azon a véleményen voltak, hogy szerződések nem akadályozták őket a piacra történő kilépésben. Az érintett nagyfogyasztók egységesen azt nyilatkozták, hogy a „legkedvezőbb árajánlat” klauzulát nem vették figyelembe, nem alkalmazták. A villamos áram kereskedőktől kért vagy kapott ajánlatokat nem küldték meg a szolgáltatóknak (illetve annak tulajdonosi körébe tartozó kereskedőnek), nem biztosították az eljárás alá vont számára az utolsó ajánlattétel jogát. Úgy jártak el a piacra lépés előkészítése és a piacra lépés során, mintha nem is létezne a kérdéses kötelezettségük. Döntéseiket nem befolyásolta a klauzulához kapcsolódó szankció. A versenytanács az eljárás alá vont szempontjából pozitívan értékelte azt is, hogy nem minden szerződésben volt szankció

- kikötve, továbbá az eljárás alá vont a szerződésben vállalt kötelezettségeik teljesítésére nem figyelmeztette a fogyasztókat, és nem alkalmazta a szerződésben szereplő szankciókat azokkal a vállalkozásokkal szemben, amelyek nem tartották be a szerződésben foglaltakat.
57. Az adatok alapján megállapítható az is, hogy a három vizsgált szerződéssel érintett hat fogyasztási helyből kettő 2004-ben kilépett a szerződéséből. A következő két évben ismét kettő-kettő fogyasztási hely lépett ki a szabad piacra és nem is tértek vissza a közüzembe.
 58. Összegezve: a 2003 előtt kötött egyedi közüzemi szerződésekkel kapcsolatban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az állapítható meg, hogy a) az eljárás alá vont három olyan hosszú távú szerződés kötött, amely tartalmazott „legkedvezőbb árajánlat” klauzulát, b) ezek a szerződések az eljárás alá vont nagyfogyasztói köréhez kapcsolható fogyasztás kevesebb, mint 10 százalékát köthették le, c) a klauzula a gyakorlatban nem, vagy csak korlátozottan volt érvényben, d) az eljárás alá vont és a tulajdonosi körébe tartozó kiskereskedő piaci részesedése csökkent a piacnyitást követően, e) a piacon a nem az eljárás alá vont tulajdonosi körébe tartozó kiskereskedők is megjelentek a piacnyitást követően.
 59. A versenytanács szerint a 2003 előtt kötött szerződések vonatkozásban a fentiek alapján összességében a rendelkezésre álló bizonyítékok és nyilatkozatok alapján nem állapítható meg, hogy a jelen eljárásban vizsgált „legkedvezőbb árajánlat” klauzula versenykorlátozó hatású lett, vagy lehetett volna és így az eljárás alá vont visszaélt volna erőfölényével, ezért a versenytanács a Tpv. 72. § (1) bekezdés a) szerint az eljárás alá vonttal szemben megszünteti a versenyfelügyeleti eljárást, mert a vizsgálat során beszerzett bizonyítékok alapján nem állapítható meg törvénysértés és az eljárás folytatásától sem várható eredmény.
 60. A versenytanács a fenti érvelését a közösségi joganyag alkalmazása során is érvényesnek tartja, így megállapítja, hogy a vizsgált magatartások ugyan érintették az Európai Unió tagállamai (illetve az Európai Közösség és Magyarország) közötti kereskedelmet, a fentiek alapján az EK-Szerződés 82. cikke, illetve a 2002. évi X. törvény 3. cikke alapján intézkedés nem indokolt.
 61. Mindezek alapján a versenytanács a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően döntött.
 62. A versenytanács megjegyzi, a „legkedvezőbb ajánlat” klauzula alkalmazása adott esetben versenyjogilag kifogásolható lehet. A klauzulával ugyanis az érintett vállalkozás arra kötelezi ügyfeleit, hogy vele a versenytársi ajánlat fontos részleteit megossza, ami lehetővé teszi a vállalkozás számára, hogy olyan versenyző ajánlatot tegyen, ami csak az ajánlat tartását teszi szükségessé. A klauzula adta lehetőséggel a vállalkozás olyan helyzetet alakíthat ki, illetve olyan stratégiai magatartást követhet, ami összességében piaclezáró hatású. Éppen ezért az efféle klauzulák elleni versenyjogi fellépés nem csak indokolt lehet, de a versenyhatóságnak célszerű a veszélyeztetett iparágak folyamatos figyelésével lehetőség szerint a lehető legszűkebb keretek között tartani az efféle szerződéskötési gyakorlatot.

IX. Egyéb kérdések

63. A GVH hatásköre a Tpv. rendelkezéseinek alkalmazása vonatkozásában a Tpv. 45. §-án, illetékessége a Tpv. 46. §-án alapul. E rendelkezések értelmében a GVH kizárólagos hatáskörrel rendelkezik minden olyan versenyfelügyeleti ügyben, amely nem tartozik bíróság (86. §) hatáskörébe, illetékessége pedig az ország egész területére kiterjed.

64. A GVH hatásköre az EK-Szerződés 82. cikke tekintetében az 1/2003/EK rendelet 5. és 35. cikkén, valamint a Tpv. 33. § (3) bekezdésén, a 2002. évi X. törvény 3. cikke tekintetében a 2002. évi X. törvény Mellékletének 6. cikkén alapul.
65. A végzés elleni jogorvoslat a Tpv. 72. § (1) bekezdés a) pontján alapul. A jogorvoslat a Tpv. 82. § (1) bekezdése alapján kizárólag az eljárás alá vontat (mint ügyfelet) illeti meg, mert a végzés másra nézve rendelkezést nem tartalmaz.
66. A versenytanács a Tpv. 72. § (1) bekezdés a) pontja szerinti végzését a Tpv. 74. § (2) bekezdése alapján tárgyalás mellőzésével hozta meg.
67. A Tpv. 72. § (4) bekezdése szerint versenyfelügyeleti eljárást megszüntető végzést a bejelentővel is közölni kell.

Budapest, 2008. július 10.